Dosar nr. 3-810/2024

H O T Ă R Î R E
Î N N U M E L E L E G I I
Dispozitivul hotărârii pronunţat public la 25 noiembrie 2025 în mun. Chişinău
Hotărârea integrală întocmită la 30 ianuarie 2026

Judecătoria Chişinău (sediul Rîşcani)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Gheorghe MÎŢU
Grefier Olga SUŞCHEVICI

Cu participarea:
Reprezentantului pîrîtului Agenția de Intervenție și Plăți în Agricultură – *****
În lipsa:
Reprezentantului reclamantului SRL ”Ferma Fenix”, legal citat

Examinînd în ședința de judecată publică acțiunea în contencios administrativ înaintată de SRL ”Ferma Fenix” către Agenția de Intervenție și Plăți în Agricultură privind contestarea actului administrativ individual defavorabil,

A C O N S T A T A T:

Argumentele şi solicitările reclamantului.

La data de 16 februarie 2024, Societatea cu Răspundere Limitată ”Ferma Fenix” prin intermediul avocatului Tudor Buhnaci, a depus în instanța de judecată cererea de chemare în judecată împotriva Agenției de Intervenție și Plăți în Agricultură, prin care a solicitat: anularea integrală a Ordinului nr. 0016 din 23.10.2023 cu privire la revocarea actului administrativ, emis de către Agenţia de Intervenţie și Plăţi pentru Agricultură (f.d. 4-8)

În motivarea acțiunii, societatea reclamantă SRL „Ferma Fenix” a menționat că, prin Ordinul nr. 0016 din 23.10.2023 privind revocarea actului administrativ, emis de Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, s-a dispus revocarea Procesului-verbal de autorizare a plăților nr. 28-PA din 12.09.2019, în partea ce ține de autorizarea sumei de 433 910 lei, precum și obligarea societății la restituirea acestei sume în termen de 30 de zile de la notificare, cu atenționarea privind emiterea unui mandat de executare în caz de neexecutare. Totodată, ordinul prevede posibilitatea contestării acestuia prin cerere prealabilă în termen de 30 de zile și stabilește structurile responsabile de controlul executării.

Reclamanta a invocat că ordinul menționat, precum și nesoluționarea cererii prealabile depuse împotriva acestuia, sunt ilegale și nefondate, solicitând anularea integrală a Ordinului nr. 0016 din 23.10.2023, din considerente de fapt și de drept.

În temeiul art. 209 alin. (1) lit. a) coroborat cu art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, termenul de 30 de zile pentru depunerea acțiunii în contestare începe să curgă de la data expirării termenului legal de soluționare a cererii prealabile.

Astfel, la data de 16.08.2019, reclamantul a încheiat cu Agenția de Intervenții și Plăți pentru Agricultură contractul de acordare a subvenției în avans nr. 52, prin care Agenția s-a obligat să acorde sprijin financiar nerambursabil, iar societatea reclamantă să implementeze proiectul investițional conform dosarului PA_COM/11904TL0016 și planului de afaceri, constând în utilarea și modernizarea fermelor zootehnice și achiziția de utilaje pentru creșterea și abatorizarea prepelițelor.

Prin Procesul-verbal de autorizare a plăților nr. 28-PA din 12.09.2019, Agenția a autorizat spre plată suma de 433 910 lei, sumă care a fost utilizată integral și conform destinației stabilite, iar obligațiile contractuale au fost executate în totalitate, fapt confirmat prin documente justificative și rapoarte financiare.

Societatea reclamantă a invocat că obiectivele planului de afaceri au fost atinse, întreprinderea fiind funcțională și profitabilă, cu livrări constante către rețele comerciale importante și cu achitarea obligațiilor fiscale, aspect demonstrat prin situațiile financiare pentru anii 2019–2022 și contractele de livrare.

Cu toate acestea, Agenția, în mod nelegal și nefondat, a emis Ordinul nr. 0016 din 23.10.2023, prin care a revocat Procesul-verbal de autorizare a plăților nr. 28-PA din 12.09.2019 și a obligat societatea reclamantă la restituirea sumei de 433 910 lei.

Deși ordinul a fost contestat pe cale prealabilă, Agenția l-a transmis ilegal spre executare silită Serviciului Fiscal de Stat, ceea ce a determinat emiterea Hotărârii SFS din 13.02.2024 și aplicarea măsurilor de executare silită, inclusiv sechestrarea conturilor bancare, fapt ce a blocat activitatea economică a întreprinderii.

Ordinul nr. 0016 din 23.10.2023 încalcă principiile legalității și motivării actului administrativ, neindicând temeiul legal care ar permite revocarea unui act administrativ individual legal favorabil, contrar art. 146 din Codul administrativ.

Totodată, raporturile dintre părți sunt guvernate de contractul de acordare a subvenției și de normele dreptului civil, iar eventualele divergențe urmau a fi soluționate pe cale amiabilă sau judiciară, Agenția fiind obligată să se adreseze instanței civile și nu să dispună unilateral recuperarea sumei prin act administrativ.

Agenția a depășit termenul legal de un an prevăzut de art. 146 alin. (3) din Codul administrativ pentru revocarea actului administrativ, întrucât aceasta a cunoscut toate faptele relevante cel târziu la data de 23.05.2022, când a emis prima declarație de rezoluțiune a contractului, însă ordinul de revocare a fost emis abia la 23.10.2023.

Totalitatea încălcărilor procedurale și materiale comise de Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură justifică admiterea acțiunii și anularea integrală a Ordinului nr. 0016 din 23.10.2023 ca fiind ilegal și nefondat.

În drept, s-a făcut trimitere la prevederile art. 20 și art. 53 din Constituția Republicii Moldova, Legea nr. 230/2022 privind dreptul de autor și drepturile conexe, Legea nr. 114/2014 cu privire la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, Legea nr. 86/2020 cu privire la organizațiile necomerciale, art. 206 din Codul administrativ nr. 116/2018, art. 6 §1 din CEDO.

Obiecțiile autorității publice pîrîte.

La data de 16 mai 2024, Agenţia de Intervenții și Plăți pentru Agricultură (în continuare AIPA) a depus referință prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată (f.d. 90-95).

În motivarea referinței, a menționat că nu este de acord cu cererea de chemare în judecată, apreciind-o ca fiind neîntemeiată și pasibilă de respingere.

Astfel, în anul 2019, SRL „Ferma Fenix” a depus dosarul de solicitare a subvenției în avans nr. PA_Com/1904TL0016, în temeiul Regulamentului aprobat prin HG nr. 507/2018, iar la data de 16.08.2019 părțile au încheiat contractul de acordare a subvenției în avans nr. 52, prin care societatea beneficiară și-a asumat implementarea proiectului investițional conform planului de afaceri și locației declarate.

Autoritatea pârâtă a invocat că, în urma verificărilor pe teren și a analizării documentelor anexate la dosar, au fost constatate multiple iregularități, inclusiv utilizarea necorespunzătoare a contului ESCROW, lipsa unor documente vamale obligatorii, efectuarea unor plăți neeligibile, achiziționarea bunurilor de la persoane afiliate, precum și amplasarea utilajelor și echipamentelor într-o locație diferită de cea indicată în dosarul de subvenționare.

Totodată, AIPA a menționat că o parte din bunurile declarate ca fiind puse în funcțiune nu au fost instalate în realitate, iar procesele-verbale de punere în funcțiune și de recepție a lucrărilor conțin date neveridice, fiind întocmite pentru a beneficia nejustificat de surse nerambursabile din fondul de subvenționare.

Autoritatea pârâtă a precizat că termenul de implementare a proiectului investițional, stabilit contractual la 3 luni, a fost depășit semnificativ, iar la momentul verificărilor efectuate în anii 2022–2023 s-a constatat că proiectul nu a fost finalizat, în pofida acordării unui termen suplimentar, situație confirmată inclusiv de verificările Direcției antifraudă și control intern managerial.

În urma constatării iregularităților și a neexecutării esențiale a obligațiilor contractuale de către SRL „Ferma Fenix”, dosarul de subvenționare a fost declarat neeligibil, fiind inițiată procedura de rezoluțiune a contractului de acordare a subvenției în avans nr. 52 din 16.08.2019 și de rambursare a sumei de 433 910 lei.

La data de 23.10.2023, a fost emisă declarația de rezoluțiune a contractului, precum și Ordinul nr. 0016 cu privire la revocarea actului administrativ, iar cererea prealabilă depusă ulterior de SRL „Ferma Fenix” a fost respinsă prin Decizia nr. 6 din 14.02.2024, dosarul fiind transmis Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare pentru emiterea deciziei definitive.

În final, AIPA a invocat că acțiunile sale au fost întemeiate pe cadrul normativ aplicabil, aplicate în mod nediscriminatoriu tuturor beneficiarilor de subvenții, iar poziția reclamantei este nefondată și bazată pe interpretarea eronată a normelor legale. În aceste condiții, autoritatea pârâtă a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată.

Prin referința suplimentară depusă la data de 30 septembrie 2025, AIPA / autoritatea pârâtă a menționat că își menține poziția inițială, apreciind acțiunea înaintată de SRL „Ferma Fenix” ca fiind neîntemeiată și pasibilă de respingere.

Autoritatea pârâtă a precizat că se expune suplimentar asupra cererii reclamantei de anexare a actelor din 17.12.2024, în special asupra extrasului din contul escrow pentru perioada 17.08.2019–26.11.2024, anexat de societatea reclamantă la dosar.

AIPA a menționat că între părți a fost încheiat contractul de acordare a subvenției în avans nr. 52 din 16.08.2019, prin care reclamanta s-a obligat să implementeze proiectul investițional conform dosarului de subvenționare și planului de afaceri, iar plata subvenției urma să fie efectuată exclusiv prin intermediul contului escrow, în condițiile Regulamentului aprobat prin HG nr. 507/2018 și ale contractului tripartit încheiat cu banca.

Autoritatea pârâtă a invocat că analiza extrasului de cont demonstrează că SRL „Ferma Fenix” a transferat neautorizat fondurile publice din contul escrow în contul curent propriu, fără coordonarea prealabilă cu AIPA și fără prezentarea documentelor justificative privind plățile eligibile către furnizori.

Totodată, AIPA a precizat că aceste operațiuni bancare contravin dispozițiilor contractului de cont escrow, Regulamentului și contractului de acordare a subvenției, constituind o utilizare neconformă a fondurilor publice și justificând emiterea actului administrativ contestat.

În urma verificărilor efectuate, s-a constatat neexecutarea esențială a obligațiilor contractuale de către reclamantă, proiectul investițional nefiind implementat conform locației declarate, termenelor asumate și condițiilor aprobate, iar o parte din echipamente fiind nefuncționale sau instalate într-o altă locație decât cea prevăzută în dosarul de subvenționare.

Beneficiarul a prezentat date denaturate și acte neveridice, inclusiv procese-verbale de dare în exploatare cu informații eronate, fără ca deficiențele constatate să fie remediate, în pofida acordării unui termen suplimentar de conformare.

Autoritatea pârâtă a precizat că, deși locația nu este indicată expres în textul contractului, aceasta rezultă în mod clar din planul de afaceri și dosarul de solicitare a subvenției, parte integrantă a contractului, iar orice modificare a proiectului, inclusiv schimbarea amplasamentului, trebuia aprobată în prealabil de Agenție.

În final, AIPA a invocat că măsurile de rezoluțiune a contractului și de inițiere a procedurii de recuperare a sumei de 433 910 lei sunt legale, justificate și conforme cadrului normativ aplicabil, fiind necesare pentru protejarea interesului public și a integrității mecanismului de subvenționare.

În aceste condiții, autoritatea pârâtă a solicitat respingerea integrală a cererii de chemare în judecată înaintate de SRL „Ferma Fenix” ca fiind neîntemeiată.

Poziția participanților la proces expusă în ședința de judecată.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei, Societatea cu Răspundere Limitată „Ferma Fenix”, avocatul ***** inițial s-a prezentat și a susținut acțiunea înaintată, solicitînd admiterea acesteia. Ulterior, nu s-a mai prezentat, deși a fost legal citat (f.d. 86–89, 190, 199). Totodată, prin cererea din 30 septembrie 2025, înregistrată cu nr. 05/21311, acesta a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa (f.d. 191–193), astfel încît instanța de judecaată în temeiul art. 218 din Codul administrativ a dispus finalizarea examinării cauzei în absența reprezentantului reclamantei, Societatea cu Răspundere Limitată „Ferma Fenix”, avocatul *****.

În ședința de judecată, reprezentantului pîrîtului Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură – Mihaela Veveriță (împuternicită prin procura nr. 2 din 15.05.2024) a solicitat respingerea acțiunii în contencios administrativ ca fiind neîntemeiată, în baza circumstanțelor de fapt și drept indicate în referință și referința suplimentară.

Verificarea întrunirii condițiilor de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ.

În privinţa admisibilității acţiunii în contencios administrativ, instanța de judecată relevă următoarele.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Potrivit art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Conform art. 207, alin. (2) Cod administrativ, acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17;

f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Lista temeiurilor de inadmisibilitate a acțiunii în contenciosul administrativ prevăzută de art. 207, alin. (2) din Codul administrativ nu este una exhaustivă, ci enunțiativă, fapt care poate fi dedus din interpretarea literală a cuvintelor ”în special cînd” din cuprinsul acestui text de lege.

Prin urmare, prin raportare la prevederile art. 207, alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sînt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ sau a unor capete de cerere din cuprinsul acțiunii în contencios administrativ, nefiind legată exclusiv de temeiurile de inadmisinbilitate menționate la art. 207, alin. (2) din Codul administrativ.

Dispozițiile legale citate mai sus enunță temeiurile de bază de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ, după cum urmează:

a) prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului;

b) competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;

c) respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ;

d) respectarea procedurii prealabile;

e) respectarea termenului de înaintare a acțiunii;

f) prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Respectiv, instanța de judecată va analiza fiecare temei de admisibilitate a acțiunii în contencios administrative în baza criteriilor enunțate.

a) În ceea ce privește prima condiție de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ, care presupune existența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprins de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public și comunicat destinatarului, în cadrul examinării cauzei s-a constatat că, având în vedere conținutul acțiunii formulate de reclamant și esența revendicărilor acestora, societatea reclamantă solicită anularea Ordinului nr. 0016 din 23.10.2023 cu privire la revocarea actului administrativ, emis de către Agenţia de Intervenţie și Plăţi pentru Agricultură.

Astfel, analizând cerințele formulate, judecătorul constată că acțiunea conține elemente specifice acțiunii în contestare, în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. a) Codul

administrative, deoarece elementul central al obiectului acțiunii în contestare constă în anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual.

Din materialele dosarului se constată următoarele:

La data de 16 mai 2019, SRL „Ferma Fenix” a depus la Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură (AIPA) cererea de acordare a subvenției în avans nr. PA_Com/1904TL0016, în temeiul Regulamentului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 507 din 30.05.2018, indicând ca amplasament al proiectului r-nul Telenești, s. Nucăreni.

La 16 august 2019, între AIPA și SRL „Ferma Fenix” a fost încheiat contractul de acordare a subvenției în avans nr. 52.

Ulterior, la 13 august 2021, reclamanta a depus cererea de plată finală pentru tranșa a doua a subvenției, menționând ca loc de implementare a investiției s. Nucăreni, bunul imobil cu nr. cadastral 8940101.180.

Prin procesul-verbal nr. 01/PA/04 din 21 ianuarie 2022, întocmit de Direcția verificări pe teren în baza actului de inspecție nr. 62_PA/is/2022, au fost constatate iregularități în executarea proiectului investițional.

Ca urmare, prin declarația din 23 mai 2022, AIPA a dispus rezoluțiunea unilaterală a contractului de acordare a subvenției în avans nr. 52 din 16.08.2019 și a solicitat restituirea benevolă a sumei de 433 910 lei, în termen de 10 zile lucrătoare.

La 23 martie 2023, Agenția a acordat reclamantei un termen suplimentar pentru finalizarea proiectului investițional, termen care nu a fost respectat. Ulterior, prin nota informativă nr. 61/05 din 04.04.2023, dosarul a fost transmis Serviciului antifraudă pentru efectuarea verificărilor suplimentare.

În urma controalelor efectuate la fața locului la 20.06.2023 și 17.10.2023, Serviciul antifraudă a constatat că imobilul din s. Nucăreni se afla într-o stare avansată de degradare, fără semne de desfășurare a activității investiționale, constatări consemnate în actul de constatare nr. 71 din 19.10.2023, emis de Direcția antifraudă și control intern managerial.

În consecință, la data de 23.10.2023, AIPA a emis declarația de rezoluțiune a contractului de acordare a subvenției în avans nr. 52/16.08.2019, precum și Ordinul nr. 0016 privind revocarea actului administrativ.

La data de 02.01.2024, SRL „Ferma Fenix” a depus cererea prealabilă, înregistrată la autoritatea competentă cu nr. 6, prin care a solicitat anularea Ordinului nr. 0016 din 23.10.2023 privind revocarea actului administrativ.

Prin Decizia nr. 6 din 14.02.2024, cererea prealabilă a fost respinsă, iar dosarul administrativ a fost transmis Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare în vederea emiterii deciziei definitive.

Nefiind de acord cu răspunsul AIPA, SRL „Ferma Fenix”, la 16 februarie 2024 s-a adresat cu prezenta acțiune în instanța de judecată (f.d. 4-8).

Sub aspectul primei condiții de admisibilitate, instanța constată că Ordinul nr. 0016 din 23.10.2023 privind revocarea actului administrativ, emis de Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, întrunește, potrivit art. 10 și 11 din Codul administrativ, caracteristicile unui act administrativ individual, fiind emis de o autoritate publică în vederea reglementării unei situații concrete.

Totodată, ordinul menționat are caracter defavorabil pentru SRL „Ferma Fenix”, iar reclamanta susține că, prin revocarea actului administrativ și înaintarea acestuia spre executare silită către Serviciul Fiscal de Stat, Agenția ar fi blocat și paralizat în mod ilegal activitatea economică a societății, inclusiv prin aplicarea sechestrului asupra conturilor bancare.

b) În ceea ce privește cea de-a doua condiție de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ, referitoare la competența materială și teritorială a instanței de judecată, se constată că, în speță, competența de examinare a prezentei acțiuni revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), în temeiul art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) din Codul administrativ.

Totodată, pct. 13.2 din Contractul de acordare a subvenției în avans nr. 52 din 16.08.2019 stipulează expres că eventualele litigii judiciare izvorâte din executarea clauzelor contractuale urmează a fi soluționate de Judecătoria Chișinău.

În aceste condiții, controlul de legalitate al actelor emise de AIPA intră în competența Judecătoriei Chișinău, (sediul Rîșcani), actele contestate nefiind incidente excepțiilor prevăzute la art. 191 alin. (2) și (3) din Codul administrativ.

Prin urmare, cererea de chemare în judecată a fost depusă cu respectarea normelor legale privind competența instanței, fiind întrunită și această condiție de admisibilitate.

c) Referitor la cea de-a treia condiție de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ, care vizează respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ, instanța de judecată relevă că cererea de chemare în judecată înaintată de reclamant corespunde în totalitate exigențelor privind forma și conținutul, iar careva inadvertențe în acest sens nu au fost constatate și nici invocate de către pîrît.

d) Referitor la cea de-a patra și a cincea condiție de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ, care vizează respectarea procedurii prealabile și a termenului de înaintare a acțiunii, instanța de judecată reține următoarele.

Potrivit art. 208 alin. (1) și (3) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă. Dacă procedura prealabilă nu este prevăzută de lege, acțiunea în obligare se admite numai în cazul în care reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere de emitere a actului administrativ individual.

Conform art. 209 alin. (1) Cod administrativ, acțiunea în contestare şi acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia.

În ceea ce privește procedura prealabilă, instanța constată că societatea reclamantă a respectat în mod corespunzător această cerință de admisibilitate. Astfel, conform celor menționate anterior, La data de 02.01.2024, SRL „Ferma Fenix” a depus cererea prealabilă, înregistrată la autoritatea competentă cu nr. 6, prin care a solicitat anularea Ordinului nr. 0016 din 23.10.2023 privind revocarea actului administrativ.

Prin Decizia nr. 6 din 14.02.2024, cererea prealabilă a fost respinsă, iar dosarul administrativ a fost transmis Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare în vederea emiterii deciziei definitive.

Întrucât nu a fost de acord cu răspunsul AIPA, SRL „Ferma Fenix”, la 16.02.2024 s-a adresat cu prezenta acțiune în instanța de judecată.

În circumstanțele descrise supra, judecătorul conchide că acțiunea formulată de către reclamanți este înaintată în termenul prevăzut de art. 209 din Codul administrativ.

e) Referitor la cea de-a șasea condiție de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ, care vizează revendicarea de către reclamant a unui drept vătămat propriu căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă, instanța de judecată reține următoarele.

Admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ este condiționată *inter alia* de revendicarea de către reclamant a încălcării unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice.

Din prevederile art. 53, alin. (1) din Constituție, rezultă că persoana *vătămată într-un drept al său* (s.i.) de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptăţită să obţină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.

Din prevederile art. 20 din Codul administrativ rezultă: dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Din prevederile art. 207, alin. (2), lit. e) Cod administrativ, rezultă că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special cînd: reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17.

Conform art. 39 din Codul administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

În art. 17 se dă noțiunea dreptului vătămat, în sens material, iar noțiunea „revendică încălcarea” din dispozițiile normelor art. 189 și art. 207 alin. (1) lit. e) Cod administrativ, relevă un aspect procesual și se referă la dreptul reclamantului de a înainta acțiunea în contencios administrativ.

Prin urmare, reclamantul are dreptul de a sesiza instanța ori de câte ori, dintr-o analiză sumară a circumstanțelor – inclusiv a conținutului cererii, a actelor administrative contestate și a documentelor din dosar – reiese o posibilă atingere adusă unui drept subiectiv. Această probabilitate este prezumată atunci când persoana este destinatarul unui act administrativ individual cu caracter defavorabil sau are calitatea de terț afectat.

Așadar, noțiunea de „revendicare a încălcării” nu se confundă cu cea de „vătămare a dreptului”: prima fundamentează dreptul procesual de a acționa în instanță, iar a doua trebuie dovedită în cadrul fondului cauzei. Stabilirea vătămării este, așadar, o chestiune de fond și nu o condiție preliminară pentru accesul la justiție, în acord cu prevederile art. 6 din CEDO, art. 20 din Constituția Republicii Moldova și art. 39 din Codul administrativ.

Reclamanta SRL ”Ferma Fenix” revendică apărarea pe calea controlului judecătoresc a unui drept în sensul art.17 Cod administrativ, și anume, dreptul de proprietate (restituirea subvenției acordate în mărime deplină). În aceste circumstanțe, se constată că este întrunită și condiția privind revendicarea unui drept legitim, în accepțiunea art. 39 din Codul administrativ.

Corespunzător, condiția revendicării unui drept legitim este întrunită.

Alte motive de inadmisibilitate a acțiunii în baza art.207 Cod administrativ, la caz lipsesc. Astfel, acțiunea este admisibilă.

Temeinicia acţiunii.

Examinând acțiunea depusă, audiind explicațiile participanților la proces și analizând probele administrate, în contextul corelării acestora și în raport cu prevederile legale aplicabile,

instanța de judecată, ajunge la concluzia că acțiunea formulată este neîntemeiată și urmează a fi respinsă din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 20, alin. (1) din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 189, alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

În conformitate cu prevederile art. 219, alin. (1) Cod administrativ, instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Din prevederile art. 224, alin. (1) Cod administrativ rezultă că examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri:

a) în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale;

b) în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată;

c) în baza unei acțiuni în realizare, obligă la acțiune, tolerare sau inacțiune, dacă o astfel de pretenție a reclamantului este întemeiată;

d) în baza unei acțiuni în constatare, constată existența sau inexistența unui raport juridic ori nulitatea unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ, dacă raportul juridic există sau, respectiv, nu există ori actul administrativ individual sau contractul administrativ este nul;

e) în baza unei acțiuni de control normativ, anulează în tot sau în parte actul administrativ normativ, dacă acesta este ilegal, sau constată nulitatea acestuia, dacă acesta este nul;

f) respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

În procesul examinării cauzei, s-a constatat că reclamanta, la data de 16 mai 2019, a depus la Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură cererea de acordare a subvenției, în temeiul submăsurii nr. 3 și submăsurii nr. 5 din Regulamentul privind condițiile și procedura de acordare a subvențiilor în avans pentru proiectele start-up din Fondul Național de Dezvoltare a Agriculturii și Mediului Rural, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 507/2018.

În cerere a fost indicat ca amplasament al proiectului r-nul Telenești, s. Nucăreni, iar pentru dovedirea dreptului de proprietate reclamanta a anexat contractul de vânzare-cumpărare din 19.04.2019, având ca obiect un teren destinat construcțiilor și construcția aferentă (casă de locuit individuală), situate în s. Nucăreni, cu numerele cadastrale 8940101.180 și 8940101.180.01.

Potrivit cererii de acordare a sprijinului financiar, SRL „Ferma Fenix” a solicitat subvenții în cuantum de 578 546,90 lei (vol. I dosar administrativ).

La data de 16 august 2019, între AIPA și SRL „Ferma Fenix” a fost încheiat contractul de acordare a subvenției în avans nr. 52, prin care Agenția s-a obligat să acorde sprijin financiar nerambursabil, iar beneficiarul și-a asumat obligația de a implementa proiectul investițional conform cererii de subvenționare și planului de afaceri, având ca obiect utilarea și renovarea tehnologică a fermelor zootehnice, inclusiv procurarea și punerea în funcțiune a utilajelor pentru creșterea și abatorizarea prepelițelor (vol. II dosar administrativ).

Ulterior, la data de 17 august 2019, între BC „Moldova-Agroindbank” SA, AIPA și SRL „Ferma Fenix” a fost încheiat contractul de cont Escrow nr. 2690117 (vol. II dosar administrativ).

La data de 13 august 2021, SRL „Ferma Fenix” a depus cererea de plată finală pentru tranșa a doua a subvenției, indicând ca loc de amplasare a investiției s. Nucăreni, bunul imobil cu nr. cadastral 8940101.180 (vol. III dosar administrativ).

Conform procesului-verbal nr. 01/PA/04 din 21 ianuarie 2022, întocmit de Direcția verificări pe teren în baza actului de inspecție nr. 62_PA/is/2022, s-a constatat o serie de iregularități la executarea proiectului investițional (vol. IV dosar administrativ).

Prin declarația din 23 mai 2022, AIPA a dispus rezoluțiunea unilaterală a contractului de acordare a subvenției în avans nr. 52/16.08.2019 și a solicitat reclamantei restituirea benevolă a sumei de 433 910 lei, în termen de 10 zile lucrătoare.

La data de 23 martie 2023, Agenția a acordat reclamantei un termen suplimentar pentru finalizarea proiectului investițional. Ulterior, prin nota informativă nr. 61/05 din 04.04.2023, Direcția juridică a transmis dosarul Serviciului antifraudă pentru verificări suplimentare.

În urma controalelor efectuate la fața locului la 20.06.2023 și 17.10.2023, Serviciul antifraudă a constatat că imobilul din s. Nucăreni se afla într-o stare avansată de degradare, fără semne de desfășurare a activității investiționale, situație confirmată prin actul de constatare nr. 71 din 19.10.2023, emis de Direcția antifraudă și control intern managerial.

Ca urmare a neconformităților identificate, la data de 23.10.2023, AIPA a emis declarația de rezoluțiune a contractului de acordare a subvenției în avans nr. 52/16.08.2019, precum și Ordinul nr. 0016 privind revocarea actului administrativ. (vol. IV dosar administrativ)

La data de 02.01.2024, SRL „Ferma Fenix” a depus cererea prealabilă, înregistrată la autoritatea competentă cu nr. 6, prin care a solicitat anularea Ordinului nr. 0016 din 23.10.2023 privind revocarea actului administrativ.

Prin Decizia nr. 6 din 14.02.2024, cererea prealabilă a fost respinsă, iar dosarul administrativ a fost transmis Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare în vederea emiterii deciziei definitive. (vol. IV dosar administrativ)

Instanța de judecată relevă că la baza statului de drept, consacrat de art. 1 alin. (3) din Constituţie, stă *principiul legalităţii* **şi** *supremaţiei dreptului*.

Legalitatea, ca principiu de bază al statului de drept, presupune conformitatea normelor juridice cuprinse în diverse acte normative cu normele juridice superioare ca forță juridică, iar toate acestea, cu normele constituționale (art. 7 din Constituție), precum și cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte (art. 4, alin. (2) și art. 8 din Constituție).

În domeniul dreptului administrativ, legalitatea, ca principiu de bază al statului de drept, presupune conformitatea actului administrativ cu normele superioare, care stabilesc condiţii privind adoptarea sau emiterea lor cuprinse în actele legislative. Importanţa principiului legalităţii presupune ca legea să fie respectată, această exigenţă existând nu doar pentru indivizi, dar în mod egal şi pentru autorităţile publice şi private.

În măsura în care legalitatea vizează actele administrative emise de către autoritățile publice, exigenţa este ca acestea să acţioneze în strictă conformitate cu actele legislative, în limita competenței și atribuţiilor care le-au fost conferite și cu respectarea procedurii reglementate de lege.

Art. 21 din Codul administrativ, intitulat ”Legalitatea” consacră principiul legalității ca fiind un principiu comun atît procedurii administrative, cît și procedurii contenciosului administrativ, statuînd că:

(1) Autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.

(2) Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate.

(3) Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decît în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.

Instanța de judecată relevă că principiul legalității poate fi analizat în două sensuri:

- *formal*, și
- *material*.

Legalitatea activității administrative se referă deopotrivă atît la *aspectul formal* (acționarea autorităților publice în limitele competenței și atribuţiilor care le-au fost conferite și cu respectarea procedurii administrative reglementate de lege), cît și *aspectul material* (acționarea autorităților publice în strictă conformitate cu actele legislative de nivel superior).

Prin urmare, instanța de judecată va analiza în partea motivantă a prezentei hotărîri dacă autoritatea pulică pîrîtă a respectat atît aspectul formal, cît și material al principiului legalității în activitatea administrativă pe care a desfășurat-o în raport cu reclamantul.

I. Referitor la respectarea de către autoritatea publică pîrîtă a aspectului *formal* a principiului legalității, instanța de judecată relevă că legalitatea formală sau procedurală asigură desfășurarea unei proceduri administrative echitabile pentru cetățeni, iar Codul administrativ reglementează anumite garanții procedurale care au menirea de a garanta dreptul la o bună administrare prin desfășurarea unei proceduri administrative echitabile de către autoritățile publice.

Implicit, desfășurarea unei proceduri administrative de către autoritățile publice cu desconsiderarea garanțiilor procedurale reglementate de Codul administrativ în Cartea a doua, are ca efect nu doar încălcarea drepturilor procedurale ale participanților la procedura administrativă, ci afactează însăși substanța dreptului subiecților de drept la o procedură administrativă echitabilă, aceasta devenind una inechitabilă.

Din prevederile art. 11, alin. (1) și (2) Cod administrativ rezultă că actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

(2) Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terții, ale căror drepturi sînt afectate de actul administrativ individual, nu sînt destinatarii acestuia.

Se reiterează că Ordinul nr. 0016 din 23.10.2023 privind revocarea actului administrativ, emis de Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, constituie act administrativ defavorabil pentru societatea reclamantă, în sensul art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ.

Prin urmare, actul administrativ emis în privința SRL ”Ferma Fenix” nu aduce atingere drepturilor sau intereselor legitime ale unor terțe persoane.

Din prevederile art. 44, alin. (1) Cod administrativ rezultă că sînt participanți la procedura administrativă: autoritatea publică, orice persoană fizică și juridică care a solicitat inițierea procedurii sau în privința căreia procedura a fost inițiată, precum și orice altă persoană atrasă de autoritatea publică în procedura administrativă.

Totodată, art. 44, alin. (3) Cod administrativ stabilește în mod imperativ faptul că autoritatea publică este obligată să atragă în procedura administrativă, din oficiu sau la cerere, persoanele ale căror drepturi pot fi afectate prin procedura administrativă. Dacă are cunoștință despre astfel de persoane, autoritatea publică le informează despre inițierea sau desfășurarea procedurii administrative.

În speța de față, având în vedere natura procedurii administrative, nu se constată vreo încălcare sau posibilitate de afectare a drepturilor terților persoane prin procedura administrativă desfășurată de Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, ca autoritate emitentă a actului administrativ.

Din prevederile art. 70, alin. (1) și (2) Cod administrativ rezultă:

(1) Dacă inițiază o procedură administrativă din oficiu, autoritatea publică informează în scris participanții despre aceasta în decursul unui termen rezonabil.

(2) Dacă inițiază o procedură administrativă la cerere și la procedură participă și alte persoane, autoritatea publică îi informează în scris, în decursul unui termen rezonabil, despre procedura inițiată.

În cauza de față, procedura administrativă a fost inițiată la solicitarea Societății cu Răspundere Limitată „Ferma Fenix”. Aspectele procedurii au fost comunicate reclamantei, în formă scrisă, atât prin poșta electronică, cât și prin intermediul Î.S. „Poșta Moldovei”, circumstanțe confirmate de materialele dosarului administrativ.

Din prevederile art. 94, alin. (1) și (2) Cod administrativ, rezultă:

(1) Înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis.

(2) Audierea poate fi făcută verbal sau în scris.

În speța dedusă judecății, instanța constată că Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură a comunicat reclamantei răspunsurile la cererile formulate în termenele legale, iar, în urma verificărilor efectuate la fața locului, societății reclamante i-a fost acordat un termen suplimentar pentru executarea obligațiilor contractuale. Totodată, reclamanta a beneficiat de dreptul de a formula cerere prealabilă, în condițiile legii.

Prin urmare, autoritatea pârâtă a respectat prevederile art. 94 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, asigurând reclamantei posibilitatea de a fi audiată și de a-și exprima punctul de vedere cu privire la aspectele relevante ce au stat la baza emiterii actului administrativ contestat.

În aceste condiții, instanța reține că procedura administrativă a fost desfășurată cu respectarea etapelor legale, iar garanțiile procedurale ale reclamantei au fost pe deplin asigurate.

Astfel, autoritatea publică pârâtă a acționat în conformitate cu principiul legalității și cu dispozițiile Codului administrativ în exercitarea atribuțiilor sale.

II. Referitor la respectarea de către autoritatea publică pîrîtă a aspectului material a principiului legalității, instanța de judecată relevă că pentru a stabili dacă actele contestate de către reclamantă sunt legale și întemeiate, instanța de judecată le va raporta la prevederile relevante ale legislației.

Conform art. 220, alin. (1) Cod administrativ, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87-93, iar potrivit art.221 alin.(1) al aceluiași act normativ, autoritățile publice sunt obligate să prezinte instanței de judecată, concomitent cu referința, dosarele administrative. La solicitarea instanței de judecată, autoritățile publice sunt obligate să prezinte suplimentar și alte documente pe care le dețin, inclusiv cele electronice, și să acorde informații.

Art. 93 Cod administrativ stabileşte sarcina probaţiunii, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenţia. Prin derogare de la prevederile alin. (1), *fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale*. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Potrivit art. 15 alin. (1) din Legea cu privire la principiile de subvenționare în dezvoltarea agriculturii și mediului rural nr. 276 din 16 decembrie 2016 (în vigoare la data depunerii cererii cu privire la acordarea subvenției), Agenţia de Intervenţie şi Plăţi pentru Agricultură (în continuare – Agenție) este o autoritate administrativă în subordinea organului central de specialitate, menită să gestioneze resursele Fondului național de dezvoltare a agriculturii și mediului rural și resursele partenerilor de dezvoltare alocate spre administrare, să realizeze măsurile de intervenție pentru dezvoltarea agriculturii și mediului rural, în condițiile legii.

În conformitate cu art. 15 alin. (2) al Legii nr. 276/2016, întru realizarea obiectivelor sale, Agenţia exercită următoarele atribuții: a) asigură gestionarea legală şi corectă a Fondului național de dezvoltare a agriculturii și mediului rural; b) examinează cererile de acordare a subvențiilor, însoțite de dosarele cu documentele solicitate, depuse de către solicitanţi, precum şi eligibilitatea acestora de a beneficia de sprijin financiar din partea statului, conform procedurilor şi regulamentelor aprobate, în limita competențelor, prevăzute de prezenta lege; c) autorizează plata subvențiilor și plăților directe către beneficiarii de subvenții; d) *efectuează verificări pe teren ale obiectelor investiţiilor pentru a stabili eligibilitatea acestora;* e) *monitorizează respectarea criteriilor de eligibilitate şi a condiţiilor contractuale de acordare a subvenției de către beneficiari după efectuarea plăților;* f) asigură promovarea, comunicarea, informarea şi controlul, care să asigure buna derulare a proiectelor finanţate din cadrul Fondului național de dezvoltare a agriculturii și mediului rural; g) elaborează și aprobă manuale de proceduri interne; h) elaborează proiectul ghidului solicitantului de subvenții aferent fiecărei măsuri de sprijin; i) prezintă organului central de specialitate rapoarte lunare, semestriale și anuale, până la data de 15 a lunii următoare perioadei de raportare, privind gestionarea Fondului național de dezvoltare a agriculturii şi mediului rural și asigură publicarea acestora pe pagina web oficială a Agenției.

Conform art. 18 alin. (1) și (2) din Legea cu privire la principiile de subvenționare în dezvoltarea agriculturii și mediului rural nr. 276 din 16 decembrie 2016 (în vigoare la data depunerii cererii cu privire la acordarea subvenției), pentru subvenționarea investițiilor aferente obiectivelor și măsurilor de sprijin, incluse în Strategia naţională de dezvoltare agricolă şi rurală, se instituie Fondul național de dezvoltare a agriculturii și mediului rural, care se formează din alocațiile anuale de la bugetul de stat, ca poziție distinsă pentru politica de subvenționare în agricultură și mediul rural, precum și din alte surse. Alocațiile anuale din bugetul de stat pentru Fondul național de dezvoltare a agriculturii și mediului rural vor fi prevăzute în bugetul de stat pentru anul respective.

În corespundere cu art. 20 alin. (1) – (3) din Legea cu privire la principiile de subvenționare în dezvoltarea agriculturii și mediului rural nr. 276 din 16 decembrie 2016, mijloacele Fondului național de dezvoltare a agriculturii și mediului rural sînt utilizate la susținerea măsurilor de sprijin prevăzute la art. 17. Lista bunurilor (activelor) obiect al investițiilor eligibile se aprobă de Guvern la propunerea organului central de specialitate. Mărimea subvenţiei acordate pentru fiecare măsură de sprijin variază în dependenţă de obiectivele de dezvoltare promovate în documentele de politici în domeniul dezvoltării agricole și rurale. Plafonul maxim al subvenției (în procente) se stabileşte de către organul central de specialitate, cu consultarea asociațiilor de profil ale producătorilor agricoli și, după caz, a partenerilor de dezvoltare, și nu va depăși 50% din valoarea investiției, cu excepția cazurilor în care se iau măsurile prevăzute la art. 17 prioritatea II lit. c) și prioritatea III lit. c), d) și f), a cazurilor prevăzute la alin. (6) din prezentul articol, precum și a cazurilor de reglementare a subvenției și mărimii acesteia prin alte legi.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea cu privire la principiile de subvenționare în dezvoltarea agriculturii și mediului rural nr. 276 din 16 decembrie 2016, sînt pasibili de subvenționare producătorii agricoli, grupurile de producători care corespund următoarelor criterii generale, aferente măsurilor de sprijin prevăzute la art. 17: a) au efectuat investiția ce corespunde obiectivelor şi domeniilor de acțiune aferente măsurilor de sprijin respective; b) au la bază un plan de afaceri, prin care să se demonstreze fezabilitatea proiectului în curs de realizare, pentru subvențiile ce depășesc 0,5 milioane lei și doar pentru anumite măsuri de sprijin stabilite în mod expres de organul central de specialitate; c) au procurat bunuri (active) obiect al investiției eligibile de la furnizori şi distribuitori; d) sînt deținători legali ai bunurilor imobile în/pe care se efectuează investiția; e) la data depunerii cererii de acordare a subvenţiei, nu au restanţe la achitarea impozitelor şi taxelor faţă de bugetul public național și nu se află în procedură de insolvabilitate sau procedură de dizolvare cu lichidare; f) dispun de apartenență la una din asociațiile de profil ale producătorilor agricoli, cu excepția solicitanților de subvenții pentru măsurile prevăzute la art.17, prioritatea III lit. c)–f); g) dovedesc prin acte confirmative realizarea investiției (facturi, ordine de plată, acte de dare în exploatare etc.); h) nu sînt incluși în Lista de interdicție a beneficiarilor de subvenții.

Conform art. 25 alin. (1) din Legea nr. 276 din 16 decembrie 2016 privind principiile de subvenționare în dezvoltarea agriculturii și mediului rural, criteriile speciale de eligibilitate reprezintă totalitatea condițiilor specifice fiecărei măsuri de sprijin, respectarea cărora conferă dreptul la acordarea subvenției.

Potrivit art. 25 alin. (1) pct. 3) din Legea nr. 276/2016, pentru investiţiile în sectorul zootehnic, subvenția se acordă în cazul întrunirii următoarelor condiții: a) sînt respectate cerinţele zooveterinare de creştere şi întreţinere a animalelor, prevăzute de normele sanitar-veterinare; b) - abrogată; c) solicitantul deține încăperi autorizate pentru întreţinerea animalelor; d) sînt respectate condiţiile de mediu stabilite de legislaţia în vigoare; e) în cazul construcţiilor/reconstrucţiilor fermelor zootehnice, solicitantul dispune de proiect tehnic elaborat de companii licenţiate în acest scop; f) la data depunerii cererii de acordare a subvenţiei, animalele au fost asigurate contra riscurilor de producţie; g) sînt respectate normele privind identificarea animalelor/înregistrarea acestora în Registrul de stat al animalelor; h) procurarea bunurilor (animalelor) eligibile este confirmată prin certificate de rasă, facturi, acte de dare în exploatare etc.;

În acest context, instanța reține că cererea de acordare a subvenției a fost formulată în temeiul submăsurii nr. 3 și submăsurii nr. 5 din Regulamentul privind condițiile și procedura de

acordare a subvențiilor în avans pentru proiectele start-up, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 507/2018.

Capitolul III al Regulamentului privind condițiile și procedura de acordare a subvențiilor în avans pentru proiectele start-up din Fondul Național de Dezvoltare a Agriculturii și Mediului Rural, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 507/2018, stabilește submăsurile de sprijin.

Astfel, potrivit pct. 16 din Regulament, domeniul de aplicare al submăsurii prevede că *domeniul de acţiune:* în cadrul prezentei submăsuri poate fi acordată subvenția în avans pentru cofinanțarea costurilor eligibile în proiectele start-up la construcția/reconstrucția, utilarea și modernizarea fermelor zootehnice de diverse specii de animale (inclusiv lucrările de proiectare a fermelor, pînă la 10% din costul proiectului).

După cum reglementează pct. 17 și 18 din Regulamentul precitat, lista cheltuielilor eligibile în cadrul prezentei submăsuri (echipament, utilaj tehnologic și materiale de construcție) este prezentată în anexa nr. 6 la Regulamentul privind condițiile, ordinea și procedura de acordare a mijloacelor Fondului național de dezvoltare a agriculturii și mediului rural. Pînă la transferarea plății finale a subvenției în avans, solicitantul va asigura prezentarea următoarelor documente:

1) autorizarea sanitar-veterinară de funcționare, pentru fermă zootehnică;

2) copia procesului-verbal de recepţie la terminarea lucrărilor, precum şi a procesului-verbal de recepţie finală, însoţite de acordul de mediu sau de avizul expertizei ecologice de stat, eliberat în modul stabilit, proiectul tehnic și devizul de cheltuieli în cazul extinderii construcțiilor noi, reconstrucţiilor fermelor zootehnice;

3) actele primare contabile (copiile facturilor fiscale/declarațiilor vamale, invoice-urilor);

4) actul de punere în funcțiune a mijlocului fix în modul stabilit, pentru utilajele, echipamentele și alte bunuri eligibile pentru care este necesară instalarea;

5) copia poliței de asigurare a proiectului investițional supus subvenționării în avans pentru perioada anului în curs și contractul de intenție cu asiguratorul pentru asigurarea proiectului investițional pentru următorii doi ani;

6) dovezi de înmatriculare a tehnicii/utilajului supus înregistrării de stat;

7) dovada capacității de cofinanțare în proporție de cel puțin 35% din valoarea costurilor eligibile ale proiectului investițional.

Submăsura nr. 5 din Regulamentul privind condițiile și procedura de acordare a subvențiilor în avans pentru proiectele start-up, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 507/2018, prevede stimularea investițiilor pentru dezvoltarea infrastructurii de procesare și post-recoltare.

Astfel, potrivit pct. 24 din Regulament, domeniul de aplicare al submăsurii nr. 5 prevede că *domeniul de acţiune:* în cadrul prezentei submăsuri poate fi acordată subvenția în avans pentru cofinanțarea costurilor eligibile în proiecte start-up pentru domeniile prezentate în punctul 57 subpunctele 1)-4) din Regulamentul privind condițiile, ordinea și procedura de acordare a mijloacelor Fondului național de dezvoltare a agriculturii și mediului rural.

Pct. 25 din Regulamentul nominalizat stabilește că pînă la transferarea plății finale a subvenției în avans, solicitantul va asigura întocmirea și prezentarea următoarelor documente:

1) copia procesului-verbal de recepţie la terminarea lucrărilor, precum şi a procesului-verbal de recepţie finală, însoţite de acordul de mediu sau de avizul expertizei ecologice de stat eliberat în modul stabilit, proiectul tehnic și devizul de cheltuieli în cazul extinderii construcțiilor noi și/sau reconstrucţiilor obiectivelor existente, care sînt modernizate cu instalații, utilaj și echipament eligibil destinat prelucrării/procesării și ambalării produselor de origine animală și vegetală;

2) copia certificatului de înmatriculare sau provizoriu al tehnicii sau utilajului;

3) copia poliței de asigurare a proiectului investițional supus subvenționării în avans pentru perioada anului în curs și a contractului de intenție cu asiguratorul pentru asigurarea proiectului investițional pentru următorii doi ani;

4) actele primare contabile (copiile facturilor fiscale/declarațiilor vamale, invoice-urilor);

5) actul de punere în funcțiune a mijlocului fix în modul stabilit – pentru utilajele, echipamentele și alte bunuri eligibile pentru care este necesară instalarea;

6) dovada capacității de cofinanțare în proporție de cel puțin 35% din valoarea costurilor eligibile ale proiectului investițional.

Potrivit art. 27 alin. (2) din Legea nr. 276/2016, solicitanții și beneficiarii de subvenţii sînt obligaţi: a) să respecte cerinţele legislaţiei privind subvenţionarea în agricultură și mediul rural; b) să prezinte cererile de acordare a subvențiilor și plăților directe și documentele justificative în modul şi termenele stabilite; c) *să asigure utilizarea conform destinaţiei a obiectului investiţiei pentru care a primit subvenţii;* d) *să întreţină obiectul investiţiei în conformitate cu cele mai bune practici în domeniul vizat, în vederea asigurării protecţiei mediului, siguranţei alimentelor, sănătăţii şi bunăstării animalelor şi a plantelor;* e) să nu admită în termenul stabilit de Guvern înstrăinarea sau darea în folosinţă sub nicio formă a obiectului investiţiei pentru care a primit subvenția; f) să asigure toate condiţiile pentru desfășurarea corespunzătoare a verificărilor pe teren și a inspecţiilor postachitare de către reprezentanţii împuterniciţi ai Agenției, pe durata stabilită la lit. e), inclusiv accesul în locurile şi spaţiile unde este efectuată investiţia obiect al subvenţionării, la documentele juridice, financiare, tehnice care au stat la baza efectuării şi dezvoltării acestei investiţii etc.; g) *să respecte, pe toată durata stabilită, angajamentele, condiţiile de eligibilitate şi criteriile de evaluare care au stat la baza autorizării cererii de acordare a subvenției și plății directe;* h) *să notifice Agenţia privind apariţia oricărei schimbări survenite în realizarea adecvată a investiţiei supuse subvenţionării*; i) *să respecte alte obligaţii prescrise de legislaţie.*

În conformitate cu art. 31 alin. (1) al Legii nr. 276/2016, solicitanții sînt responsabili de respectarea conformă a criteriilor de eligibilitate, precum şi de îndeplinirea tuturor obligaţiilor și angajamentelor.

Art. 31 alin. (2) stabilește că procedura de verificare pe teren are la bază următoarele principii: a) obiectivitatea şi imparţialitatea la efectuarea verificărilor; b) efectuarea verificărilor și întocmirea actelor corespunzătoare în ordinea parvenirii cererilor de acordare a subvențiilor; c) transparenţa şi publicitatea actelor de verificare; d) prezumţia respectării legislaţiei de către producătorul agricol sau grupul de producători supus verificărilor; e) caracterul constatator, consultativ şi recomandabil al verificărilor pe teren; f) oportunitatea verificării şi proporționalitatea duratei acestuia – efectuarea verificării în cel mai scurt termen posibil, dar care să nu depășească termenul prevăzut la alin. (4).

În conformitate cu prevederile art. 31 alin. (3) din Legea precitată, pentru fiecare solicitant de subvenţii verificat se va întocmi un act de verificare, conform procedurii stabilite, după modelul aprobat de organul central de specialitate, care va cuprinde: a) componenţa grupului care a efectuat verificarea pe teren; b) măsura de sprijin accesată de solicitant şi, după caz, descrierea succintă a proiectului, cu indicarea sumei solicitate; c) obiectul verificării şi programul derulării acesteia; d) rezultatele verificărilor şi concluzia grupului de verificare.

În conformitate cu art. 31 alin. (4)- (6) al Legii nr. 276/2016, perioada de efectuare a verificărilor nu va depăși 30 de zile din data iniţierii. Solicitanții subvenţiilor sînt obligaţi să prezinte, în termen de 10 zile, informaţia şi documentele solicitate în cadrul verificărilor. În cazul

refuzului de a prezenta informaţia şi documentele solicitate, Agenția este în drept să respingă cererea de acordare a subvenţiei, cu informarea producătorului agricol. Procedura de verificare pe teren, acțiunile ce urmează a fi întreprinse în cadrul verificărilor se stabilesc în manualele de proceduri, aprobate prin ordinul directorului Agenției, conform Legii nr. 229/2010 privind controlul financiar public intern.

În conformitate cu pct. 71 din Regulamentul privind condițiile și procedura de acordare a subvențiilor în avans pentru proiectele start-up, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 507/2018, plata subvenției în avans va fi efectuată prin intermediul contului escrow în modul următor:

1) I tranșă – 75% din valoarea subvenției, cu condiția prezentării dovezilor cofinanţării din partea beneficiarului a 35% din valoarea costurilor eligibile;

2) a II-a tranșă – 25% din valoarea subvenției, în baza cererii de debursare la darea în exploatare a obiectului investiției și prezentării actelor confirmative conform domeniului în care este efectuată investiția.

Pct. 72 din Regulamentul menționat prevede termenul de implementare a proiectului, stipulând că durata maximă de realizare a proiectului investițional este de 24 de luni de la data semnării contractului de acordare a subvenției în avans. Totodată, durata de valabilitate a contractului se stabilește în funcție de domeniul investiției și de perioada de monitorizare post-achitare specifică fiecărei submăsuri de sprijin.

Potrivit pct. 73 din același Regulament, beneficiarul de subvenții este obligat să implementeze proiectul investițional în strictă conformitate cu termenele stabilite în contractul de finanțare.

Aderent, potrivit pct. 74 din Regulamentul nominalizat, în cazul în care termenul va fi depășit din motive ce nu țin de voința beneficiarului, acesta este obligat să anunțe Agenția printr-o scrisoare, în care să fie consemnate cauzele care au condus la nerespectarea termenului.

Pct. 75 din același Regulament, stabilește obligațiunea beneficiarului de a prezinta trimestrial un raport de progres, în care să consemneze progresul înregistrat în implementarea proiectului.

În acest context, instanța reiterează că, potrivit solicitării de subvenție, amplasamentul proiectului este r-nul Telenești, s. Nucăreni, reclamanta dovedind dreptul de proprietate prin anexarea contractului de vânzare-cumpărare din 19.04.2019, având ca obiect un teren destinat construcțiilor și construcția aferentă (casă de locuit individuală), situate în s. Nucăreni, cu numerele cadastrale 8940101.180 și 8940101.180.01.

Pct. 5 din contractul de acordare a subvenției în avans cu nr. 52 din 16.08.2019, stabilește că, termenul de implementare a proiectului investițional conform dosarului de subvenționare nr. PA_Com/1904TL0016 este de 3 luni, dar nu maim ult de 24 luni de la data semnării contractului nominalizat.

În conformitate cu pct. 76 din Regulamentul privind condițiile și procedura de acordare a subvențiilor în avans pentru proiectele start-up, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 507/2018, pe parcursul perioadei de implementare, angajații din cadrul Agenției vor efectua vizite pe teren pentru a monitoriza progresul înregistrat de beneficiari.

Potrivit pct. 77 din același regulament, beneficiarii de subvenții sînt obligați să prezinte, în termen de 5 zile lucrătoare, informația și documentele solicitate în cadrul verificărilor privind obiectul investiției pentru care a fost acordată subvenția. Neprezentarea nemotivată a informației și a documentelor solicitate servesc drept temei de reziliere a contractului de finanțare.

Pct. 78 din același Regulament, stabilește că procedura de verificare pe teren va fi efectuată în conformitate cu secțiunea a 3-a din Regulamentul privind condițiile, ordinea și procedura de acordare a mijloacelor Fondului național de dezvoltare a agriculturii și mediului rural.

Conform pct. 79 din Regulamentul nominalizat, iregularitățile constatate în cadrul verificărilor efectuate de către subdiviziunea responsabilă a Agenției servesc drept temei de inițiere a procesului de rambursare a sprijinului acordat și de reziliere a contractului de finanțare.

În context, instanța de judecată reține că, în temeiul pct. 76 din Regulamentul privind condițiile și procedura de acordare a subvențiilor în avans pentru proiectele start-up, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 507/2018, precum și în conformitate cu art. 31 alin. (1) din Legea nr. 276/2016, angajații Agenției de Intervenții și Plăți pentru Agricultură au efectuat verificarea la fața locului a implementării proiectului investițional, la amplasamentul declarat de reclamantă, respectiv s. Nucăreni, r-nul Telenești.

În cadrul verificării s-a constatat, printre altele, că potrivit cererii de solicitare a subvenției în avans și planului de afaceri anexate la dosarul de subvenționare, SRL „Ferma Fenix" urma să implementeze proiectul investițional în s. Nucăreni, r-nul Telenești, în bunul imobil cu nr. cadastral 8940101180.01. Cu toate acestea, în urma verificărilor efectuate pe teren, grupul de lucru a stabilit că mai multe echipamente și utilaje tehnologice, inclusiv asomatorul pentru păsări, caruselul de contenție pentru sacrificare, opăritorul și deplumatorul pentru prepelițe, jgheabul de eviscerare, mesele de lucru și de curățare a organelor, confiscatorul, spălătoarele cu sterilizator de cuțite (2 buc.), cărucioarele pentru prerăcire și transport lăzi tip Euro, incubatoarele pentru prepelițe model NEST-500 (2 buc.), precum și utilajele frigorifice de prerăcire și de păstrare, sunt amplasate de facto în com. Ciorescu, mun. Chișinău, pe terenul cu nr. cadastral 3157110122.

În acest sens, instanța de judecată reține că pct. 10.2 din Contractul de acordare a subvenției în avans nr. 52 din 16.08.2019 instituie în sarcina beneficiarului obligația expresă de a informa Agenția de Intervenții și Plăți pentru Agricultură despre orice modificare intervenită privind adresa de implementare a proiectului, sediul, contul bancar sau alte date relevante.

Totodată, beneficiarul este ținut să respecte în mod strict clauzele contractuale, prevederile Legii nr. 276/2016 privind principiile de subvenționare în dezvoltarea agriculturii și mediului rural, precum și dispozițiile Regulamentului privind condițiile și procedura de acordare a subvențiilor în avans pentru proiectele start-up, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 507/2018.

În acest context, instanța conchide că constatările autorității publice efectuate în cadrul verificărilor la fața locului sunt pe deplin susținute de înscrisurile conținute în dosarul administrativ. Astfel, potrivit proceselor-verbale de recepție la terminarea lucrărilor (nr. 02/08 din 06.08.2021; nr. 01/07 și nr. 01/08 din 30.07.2021; nr. 01/12 din 11.12.2019; nr. 02/12 din 13.12.2019), lucrările realizate, respectiv instalarea sistemului automatizat de ventilare și climatizare, transportul și montarea ușilor și ferestrelor din PVC, transportarea și punerea în funcțiune a pompei submersibile pentru apă, precum și instalarea generatorului de curent electric, au fost efectuate la obiectivul situat în raionul Telenești, satul Nucăreni, adresă care corespunde atât amplasamentului indicat în proiectul investițional, cât și celei prevăzute în Contractul de acordare a subvenției.

De asemenea, conform declarațiilor vamale, scrisorilor de transport internațional (seria nr. AC 0206794, CMR nr. 04102019, MD nr. 0486858), facturilor fiscale, precum și proceselor-verbale de executare a lucrărilor de instalare a bateriei automate pentru creșterea prepelițelor, a utilajului automat pentru creșterea prepelițelor, a incubatoarelor și a ovoscopului (nr. 02/01 din 02.01.2020; nr. 01/01 din 01.01.2020), respectiv a proceselor-verbale de recepție finală (nr.

02/01 din 02.01.2020; nr. 01/01 din 01.01.2020), rezultă că locul de recepție a lucrărilor și bunurilor este indicat satul Nucăreni, raionul Telenești (vol. III al dosarului administrativ).

Totodată, instanța constată existența unor înscrisuri contradictorii, respectiv procesul-verbal de executare a lucrărilor de instalare a echipamentelor pentru abator nr. 03/12 din 15.12.2019 și procesul-verbal de recepție finală aferent, în care drept obiectiv al recepționării bunurilor este indicat municipiul Chișinău, comuna Ciorescu, str. Moldova nr. 19, MD-2089, fapt ce contravine amplasamentului proiectului stabilit prin contractul de acordare a subvenției, respectiv raionul Telenești, satul Nucăreni (vol. III al dosarului administrativ).

Pentru acest bun imobil, Societatea a prezentat un contract de arendă din 15.02.2020, încheiat pe un termen de 2 ani, contract care este inopozabil Agenției, întrucât nu a fost notat de autoritatea publică locală competentă. Mai mult, această situație contravine subpct. 5 pct. 37 din Regulamentul aprobat prin HG nr. 507/2018, care impune ca beneficiarii subvențiilor în avans să fie deținători legali ai bunurilor imobile în care se realizează investiția, iar în cazul bunurilor deținute în arendă sau comodat, termenul de deținere să fie de cel puțin 15 ani.

În aceste condiții, instanța constată că beneficiarul a acționat cu rea-credință în vederea obținerii subvenției, întrucât procesul-verbal de executare a lucrărilor nr. 03/12 din 15.12.2019 și procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor cu același număr și dată, aferente echipamentelor și utilajelor tehnologice instalate în comuna Ciorescu, fac trimitere la amplasarea acestora într-un bun imobil pentru care contractul de arendă a fost încheiat ulterior, la data de 15.02.2020, fiind astfel întocmite cu încălcarea obligațiilor contractuale și a normelor legale incidente.

Mai mult, astfel cum a fost menționat anterior, potrivit pct. 10.2 din Contractul de acordare a subvenției în avans nr. 52 din 16.08.2019, societatea reclamantă avea obligația expresă de a informa Agenția cu privire la orice modificare a adresei de implementare a proiectului, precum și despre imposibilitatea executării proiectului investițional la adresa indicată în proiect. Or, din ansamblul înscrisurilor prezentate rezultă o evidentă tentativă de inducere în eroare a Agenției, în scopul obținerii unei prestații financiare necuvenite.

În vederea demonstrării aparentei menținere a criteriilor de eligibilitate, obligație expres stabilită la pct. 7 din Contractul nr. 52 din 16.08.2019, beneficiarul a prezentat acte potrivit cărora utilajele ar fi fost instalate la amplasamentul indicat în contract, inclusiv contractul de asigurare facultativă a bunurilor nr. B 01739.2021 din 16.08.2021, din a cărui anexă nr. 1 rezultă că locul de amplasare al bunurilor asigurate este indicat ca fiind satul Nucăreni, raionul Telenești.

Prin urmare, deși atât în temeiul pct. 7.2 lit. d), cât și al pct. 10.2 din Contractul nr. 52 din 16.08.2019, beneficiarul era obligat să informeze Agenția în cazul modificării sediului sau al încălcării obligațiilor contractuale și să propună măsuri concrete pentru înlăturarea neajunsurilor constatate, societatea reclamantă a prezentat acte contradictorii. Pe de o parte, a pretins, inclusiv prin acțiunea formulată în instanță, că modificarea locului de implementare a proiectului ar fi fost justificată prin existența unui contract de arendă, iar pe de altă parte, a prezentat în mod formal documente din care rezultă că utilajele ar fi fost instalate la adresa indicată inițial în contract, încercând astfel să creeze aparența respectării condițiilor de eligibilitate.

În continuare, din actele dosarului administrativ rezultă că, la data de 23.03.2023, Agenția a emis o notificare către SRL „Ferma Fenix”, prin care i-a fost acordat un termen suplimentar pentru finalizarea proiectului investițional, termen cu care agentul economic nu s-a conformat. Prin nota informativă nr. 61/05 din 04.04.2023, Direcția juridică a transmis dosarul Serviciului antifraudă în vederea elucidării tuturor circumstanțelor cauzei și a discrepanțelor dintre

constatările Direcției verificări pe teren și cele invocate de petiționar în cererea depusă la 31.03.2023.

La data de 20.06.2023, Serviciul antifraudă s-a deplasat la fața locului în s. Nucăreni, r-nul Telenești, bunul imobil cu nr. cadastral 8940101180.01, unde a constatat că imobilul se află într-o stare avansată de degradare, fiind lipsit de semne de activitate economică: ferestrele din PVC nu aveau geamuri, curtea era neîntreținută, generatorul electric era amplasat în curte și acoperit parțial cu materiale textile, aparatul de aer condiționat era acoperit de buruieni, iar per ansamblu bunul imobil se afla într-o stare deplorabilă. Contactat telefonic, administratorul societății a comunicat că își desfășoară activitatea în com. Ciorescu, mun. Chișinău, iar la Nucăreni intenționează să reia activitatea ulterior.

La data de 17.10.2023, cu ocazia verificării repetate, s-a constatat că situația de fapt a rămas neschimbată, fără a fi întreprinse măsuri de remediere. Ulterior, la data de 19.10.2023, Direcția antifraudă și control intern managerial a emis actul de constatare nr. 71, prin care au fost reținute multiple iregularități, inclusiv: neinstalarea unor echipamente declarate ca fiind puse în funcțiune (masa de curățare a organelor, ferestrele și ușile din PVC, cazanul), starea nesatisfăcătoare și nefuncționarea incubatoarelor model NEST-500, întocmirea proceselor-verbale de punere în funcțiune cu date denaturate, precum și achiziționarea echipamentelor de la o societate afiliată, respectiv SRL „Process & Technology Group”, fapt ce contravine art. 24 lit. a) din Legea nr. 276/2016, care califică drept neeligibile bunurile și costurile provenite din tranzacții cu persoane afiliate.

Totodată, s-a reținut că termenul de implementare a proiectului investițional, stabilit prin Contractul de acordare a subvenției în avans nr. 52 din 16.08.2019, era de 3 luni, termen care a stat la baza evaluării și aprobării dosarului de către Comisia de Evaluare și Selecție. Cu toate acestea, Societatea a depus cererea de plată finală abia la data de 18.08.2021, după expirarea vădită a termenului contractual, iar la momentul verificărilor pe teren s-a constatat că proiectul investițional nu era finalizat. În consecință, termenul de implementare a fost depășit în mod nejustificat, contrar prevederilor pct. 5 din Contractul de acordare a subvenției în avans și pct. 73 din Regulamentul aprobat prin HG nr. 507/2018, care obligă beneficiarul să implementeze proiectul investițional în strictă conformitate cu termenele stabilite.

În acest context, instanța constată că, deși reclamanta a invocat desfășurarea activității în comuna Ciorescu în baza contractului de arendă din 15.02.2020, în anul 2021 aceasta a încheiat contractul de asigurare facultativă a bunurilor nr. B 01739.2021 din 16.08.2021, din a cărui anexă nr. 1 rezultă că locul de amplasare al bunurilor asigurate este indicat satul Nucăreni, raionul Telenești. Totodată, din fotografiile efectuate de angajații Agenției în cadrul controlului și anexate la dosarul administrativ (vol. IV și V) rezultă că, la amplasamentul declarat din s. Nucăreni, bunul imobil se află într-o stare avansată de degradare, fiind lipsit de orice semne de activitate economică: ferestrele din PVC sunt fără geamuri, curtea este neîntreținută, generatorul este amplasat în curte și acoperit parțial cu materiale textile și resturi, aparatul de aer condiționat este acoperit de vegetație, iar per ansamblu imobilul se află într-o stare deplorabilă.

În aceste condiții, instanța reține că justificarea societății reclamante, expusă în cererea înregistrată la autoritatea competentă la data de 31 martie 2023 cu nr. 677, potrivit căreia proiectul investițional ar fi fost implementat de facto în comuna Ciorescu din considerente economice, pentru a spori profitabilitatea, prin amplasarea abatorului într-o locație care ar permite încheierea contractelor cu rețelele mari de magazine și creșterea cifrei de afaceri, nu poate fi primită. Invocarea necunoașterii încălcării contractului, pe motiv că ferma ar activa în

satul Nucăreni, iar echipamentele de abatorizare și instalațiile frigorifice din comuna Ciorescu ar reprezenta doar un punct de lucru, este lipsită de relevanță juridică.

Instanța subliniază că beneficiarul subvenției nu avea dreptul să modifice unilateral clauzele contractuale, inclusiv amplasamentul proiectului investițional, condițiile și procedura de modificare a contractului fiind expres și limitativ stabilite la pct. 10 din Contractul de acordare a subvenției în avans. Orice abatere de la aceste prevederi trebuia adusă la cunoștința Agenției și supusă aprobării acesteia, ceea ce nu a avut loc în speță.

În aceste circumstanțe, instanța reține că simpla susținere a reclamantei potrivit căreia proiectul ar fi fost realizat la o altă locație și ar fi generat venituri nu poate înlătura fapta de încălcare a obligațiilor contractuale și legale asumate, neputând fi validată o astfel de executare a proiectului realizată în afara cadrului contractual și normativ aplicabil. Or, pct. 79 din Regulamentul privind condițiile și procedura de acordare a subvențiilor în avans pentru proiectele start-up, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 507/2018, prevede în mod expres că iregularitățile constatate în cadrul verificărilor efectuate de subdiviziunile responsabile ale Agenției constituie temei pentru inițierea procedurii de rambursare a sprijinului financiar acordat și pentru rezilierea contractului de finanțare.

Aderent, instanța reține că în cadrul controlului efectuat, Agenția a constatat că tranzacția de vânzare-cumpărare a echipamentelor și utilajelor tehnologice încheiată cu compania SRL „Process & Technology Group” a fost realizată între persoane afiliate, respectiv Ceban Angela, fondator și administrator al SRL „Ferma Fenix”, și Ceban Iurie (c.p. 0951811545072), fondator și administrator al SRL „Process & Technology Group”.

Totodată, instanța reține că, potrivit procurii nr. 1 din 05.05.2019, cet. Ceban Iurie a fost împuternicit să reprezinte interesele SRL „Ferma Fenix”, circumstanță care confirmă existența relației de afiliere dintre părți.

Potrivit art. 3 din Legea privind principiile de subvenționare în dezvoltarea agriculturii și mediului rural, noțiunea de *întreprinderi afiliate* este definită ca societăţi comerciale, întreprinderi, persoane fizice care practică activitate de întreprinzător (cu excepţia grupurilor de producători), ce aparţin aceluiaşi/aceloraşi acţionari, persoane sau societăţi comerciale care, fără a depinde una de alta, sînt reunite sub o conducere unică ori sînt conduse de organe alcătuite majoritar din aceleaşi persoane, sau persoane afiliate persoanei fizice.

După cum stabilește art. 26 din Legea nr. 276/2016, nu fac obiectul investiției eligibile: a) bunurile achiziţionate de la persoane afiliate.

Potrivit art.11 alin.(1) şi (2) din Legea pre-notată, toți solicitanții/beneficiarii de subvenții sunt obligați să-şi asume responsabilitatea drept condiție obligatorie pentru obținerea şi menținerea subvenției. Pentru prezentarea datelor false, denaturate, neveridice, cererile solicitanților de subvenții se declară neeligibile, iar solicitantul de subvenție se introduce în Lista de interdicție a beneficiarilor de subvenții, gestionată de Agenţia de Intervenție şi Plăţi pentru Agricultură, conform procedurii stabilite de Guvern.

În aceste condiții, instanța reține că justificarea societății reclamante, expusă în cererea înregistrată la autoritatea competentă la data de 31 martie 2023 cu nr. 677, potrivit căreia tranzacțiile de vânzare-cumpărare a echipamentelor și utilajelor tehnologice încheiate între SRL „Ferma Fenix”, al cărei fondator și administrator este Ceban Angela, și SRL „Process & Technology Group”, al cărei fondator și administrator este Ceban Iurie, deși efectuate între persoane afiliate, ar fi fost realizate în condiții de piață, fiind avantajoase sub aspectul raportului preț–calitate și al garanțiilor oferite de furnizori, nu poate fi reținută ca justificativă. Or, art. 26 din Legea nr. 276/2016 privind principiile de subvenționare în dezvoltarea agriculturii și

mediului rural prevede în mod expres că bunurile achiziționate de la persoane afiliate constituie costuri și bunuri neeligibile, indiferent de condițiile comerciale invocate.

Aderent, instanța constată că, în cursul controlului efectuat, Agenția a constatat că materialele dosarului de subvenționare, denotă anexarea mai multor ordine de plată emise de SRL „Ferma Fenix", după cum urmează: nr. 7 din 26.09.2019 (43.774,18 lei); nr. 18 din 02.12.2019 (21.547,82 lei); nr. 2 din 28.08.2019 (46.000 lei); nr. 5 din 26.09.2019 (46.067,84 lei); nr. 17 din 02.12.2019 (79.081,09 lei); nr. 9 din 26.09.2019 (76.410,03 lei); nr. 20 din 29.11.2019 (50.640,02 lei); nr. 6 din 26.09.2019 (7.100 lei); nr. 8 din 26.09.2019 (73.682 lei); nr. 19 din 29.11.2019 (31.578 lei); nr. 10 din 16.09.2019 (42.536 lei). Conform acestor ordine de plată, mijloacele financiare din contul ESCROW (IBAN MD97AG000000027943761455) au fost transferate direct în contul curent al beneficiarului (IBAN MD59AG000000022513637537), ambele conturi aparținând SRL „Ferma Fenix".

În acest context, instanța reține că la data de 17 august 2019 a fost încheiat între BC „Moldova-Agroindbank" SA, AIPA și SRL „Ferma Fenix" contractul de cont ESCROW nr. 2690117 (vol. II, dosar administrativ), care, la pct. 4, stabilește lista furnizorilor către care beneficiarul este autorizat să utilizeze sumele transferate în contul ESCROW.

Totodată, pct. 3.2 din același contract prevede expres că soldul contului ESCROW urmează a fi deblocat și transferat doar către conturile furnizorilor aprobați, în tranșe, conform notificărilor transmise băncii de către Autoritatea Contractantă.

Instanța consideră ca relevante în speță prevederile art. 1 din Regulamentul privind condițiile și procedura de acordare a subvențiilor în avans pentru proiectele start-up, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 507/2018, care definește contul ESCROW ca fiind cont bancar deschis la o bancă comercială din Republica Moldova în lei moldovenești în urma semnării contractului tripartit dintre bancă, Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură (în continuare – Agenție) și beneficiar, prin intermediul căruia vor fi administrate toate mijloacele financiare aferente proiectului investițional, după aprobarea acestuia

În conformitate cu pct. 71 din Regulamentul privind condițiile și procedura de acordare a subvențiilor în avans pentru proiectele start-up, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 507/2018, plata subvenției în avans va fi efectuată prin intermediul contului escrow în modul următor:

1) I tranșă – 75% din valoarea subvenției, cu condiția prezentării dovezilor cofinanțării din partea beneficiarului a 35% din valoarea costurilor eligibile;

2) a II-a tranșă – 25% din valoarea subvenției, în baza cererii de debursare la darea în exploatare a obiectului investiției și prezentării actelor confirmative conform domeniului în care este efectuată investiția.

Astfel, analiza extrasului de cont pentru perioada 01.01.2019 – 28.07.2021 (vol. III, dosar administrativ) relevă că beneficiarul transferurilor a fost exclusiv SRL „Ferma Fenix", iar destinațiile plăților au fost diverse, în contradicție cu prevederile contractuale și cadrul legal aplicabil.

Prin urmare, în aceste circumstanțe, instanța de judecată constată că transferurile efectuate contravin prevederilor pct. 3.2 din Contractul de cont ESCROW nr. 2690117 din 17.08.2019. Justificarea societății reclamante, exprimată în cererea înregistrată la autoritatea competentă la data de 31 martie 2023, nr. 677, potrivit căreia banca ar fi explicat că contul ESCROW reprezintă un cont de sechestru și că sumele inițiale trebuiau transferate mai întâi în contul curent al întreprinderii pentru a fi redirecționate ulterior către furnizori, nu poate fi reținută de instanță. Aceasta deoarece nu au fost prezentate probe pertinente care să susțină această afirmație, iar în

speță, modul de utilizare a fondurilor din contul ESCROW a fost stabilit în mod expres prin contractul încheiat la data de 17 august 2019.

Prin prisma circumstanțelor expuse și a prevederilor legale menționate anterior, instanța constată că cererile formulate de SRL „Ferma Fenix" sunt netemeinice, iar alegațiile invocate în sprijinul acțiunii au un caracter formal, nefiind susținute de probe pertinente sau concludente. Acestea sunt infirmate de argumentele autorității publice pârâte, precum și de actele anexate la dosarul administrativ, care atestă modul real de implementare a proiectului investițional și respectarea procedurilor legale aplicabile.

Instanța reține că, potrivit pct. 7.2 din contractul de acordare a subvenției în avans din 16 august 2019, societatea reclamantă și-a asumat în mod expres o serie de obligații, printre care:

- respectarea tuturor clauzelor contractuale, precum și a prevederilor Regulamentului și a altor acte normative aplicabile domeniului subvenționării;
- finalizarea implementării proiectului investițional în termenul stabilit la pct. 5 al contractului;
- prezentarea rapoartelor trimestriale de progres către autoritatea contractantă;
- informarea în scris a autorității contractante în cazul depășirii termenului de implementare, cu indicarea cauzelor care au determinat nerespectarea acestuia;
- restituirea subvenției în caz de neîndeplinire a prevederilor contractuale, regulamentare sau legale aplicabile.

Totodată, pct. 8.1 din același contract prevede că beneficiarul este obligat să restituie integral suma subvenției acordate dacă nu respectă clauzele contractuale, prevederile Regulamentului și alte acte normative aplicabile sau dacă nu înlătură în termen și în modul stabilit de autoritatea contractantă neajunsurile constatate în legătură cu implementarea proiectului sau menținerea criteriilor de eligibilitate care au stat la baza acordării subvenției.

În aceste condiții, poziția reclamantei nu poate fi reținută drept veridică, întrucât aceasta nu a prezentat probe concludente care să demonstreze respectarea obligațiilor contractuale sau a procedurilor stabilite pentru utilizarea subvenției. Materialul probator arată în mod cert că implementarea proiectului și utilizarea fondurilor au fost efectuate în afara cadrului contractual, fapt confirmat de rapoartele de control și documentele din dosarul administrativ.

De asemenea, încercările beneficiarului de a justifica abaterile prin declarații formale sau motive economice nu exclud responsabilitatea legală și contractuală care decurge din contract și din prevederile Regulamentului. Modul de utilizare a fondurilor, respectarea termenelor și raportarea către autoritatea contractantă sunt reglementate în mod expres prin contract și acte normative, astfel încât simpla susținere că proiectul ar fi generat venituri sau că ar fi fost realizat la o altă locație nu poate constitui justificare legală.

Prin urmare, instanța constată în mod cert că reclamanta nu și-a îndeplinit obligațiile contractuale asumate, iar acțiunea acesteia este neîntemeiată.

Raportat la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, instanța constată că subvenția acordată nu poate fi considerată un „bun" protejat în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 dacă nu sunt respectate condițiile legale de acordare. Astfel, așa cum a statuat Curtea în jurisprudența sa constantă, un „bun" există doar atunci când reclamantul deține un drept patrimonial suficient de bine stabilit în dreptul intern.[1]

Prin urmare, în cazul în care beneficiarul nu respectă condițiile de eligibilitate, cum ar fi locația proiectului sau interdicția tranzacțiilor cu persoane afiliate, acesta nu poate invoca un drept patrimonial legitim asupra subvenției.

---

[1] Kopecký c. Slovaciei (MC), nr. 44912/98, hotărârea din 28 septembrie 2004, § 49–52

De asemenea, instanța reține că nu poate fi invocată o „așteptare legitimă” dacă beneficiarul a încălcat condițiile contractuale sau a acționat cu rea-credință. Jurisprudența CEDO subliniază că o așteptare legitimă există numai atunci când se bazează pe o situație juridică clară și legal constituită.[2]

În consecință, instanța constată că prezentarea de acte contradictorii, nedeclararea modificării locației proiectului și efectuarea tranzacțiilor cu persoane afiliate elimină orice posibilitate a beneficiarului de a invoca o așteptare legitimă privind păstrarea subvenției. Astfel, retragerea sprijinului financiar acordat nelegal se justifică, în special atunci când autoritățile urmăresc protejarea interesului public și a fondurilor publice.

În acest sens, instanța concluzionează că, în situațiile în care beneficiarul a încălcat condițiile contractuale și legale în cunoștință de cauză, așa cum se constată în prezenta speță, măsura retragerii subvenției este legală și temeinic întemeiată.

Astfel, potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, subvențiile și alte ajutoare financiare acordate de stat constituie „bunuri” în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 doar dacă sunt respectate strict condițiile legale de eligibilitate. În lipsa respectării acestor condiții și în cazul constatării relei-credințe a beneficiarului, retragerea sprijinului financiar și declararea cheltuielilor ca neeligibile reprezintă măsuri legitime, proporționale și orientate către protejarea interesului public și a fondurilor publice.

În consecință, instanța apreciază că Ordinul nr. 0016 din 23.10.2023 privind revocarea actului administrativ este legal, întrucât neregularitățile constatate în cadrul verificărilor efectuate de subdiviziunea responsabilă a Agenției constituie temei justificat pentru inițierea procesului de rambursare a sprijinului acordat, rezilierea contractului de finanțare și, implicit, revocarea actului administrativ.

În context, instanța va reține ca neîntemeiate argumentele societății reclamante, potrivit cărora Agenția nu ar fi putut revoca actul administrativ, susținând că normele legale ar permite revocarea cu efect doar pentru viitor. În realitate, conform prevederilor art. 146 alin. (2) din Codul administrativ, un act administrativ individual legal favorabil prin care se acordă o prestație bănească unică sau periodică ori o prestație materială pentru îndeplinirea unui anumit scop sau care reprezintă condiția pentru aceasta poate fi revocat în tot sau în parte cu efect pentru viitor sau *trecut*, chiar și după ce a devenit incontestabil, și atunci când prestația nu se folosește deloc, nu se folosește imediat după acordare sau nu se folosește în scopul stabilit în actul administrativ.

Prin urmare, instanța constată că, în cazul contractelor de acordare a subvențiilor, actul administrativ poate fi revocat cu efect pentru trecut, conform alin. (2) al art. 146 din Codul administrativ. În prezenta cauză, nerespectarea condițiilor de eligibilitate și utilizarea necorespunzătoare a subvenției justifică revocarea actului administrativ cu efect retroactiv, în deplină concordanță cu cadrul legal aplicabil.

Conform prevederilor art. 146 alin. (3) din Codul administrativ, dacă autoritatea publică află despre fapte care justifică revocarea unui act administrativ conform alin. (1) sau (2) din prezentul articol, revocarea se admite doar în decursul unui an din momentul în care autoritatea publică competentă conform art. 148 a aflat despre toate faptele necesare pentru o decizie de revocare. Această prevedere nu se aplică dacă beneficiarul a obținut actul administrativ prin inducere dolosivă în eroare, amenințare sau corupere.

În speță, deși reclamanta susține că Agenția ar fi depășit termenul de revocare a actului administrativ, opinând că termenul ar fi început să curgă de la data de 23 mai 2022, când a fost

---

[2] Anheuser-Busch Inc. c. Portugaliei (MC), nr. 73049/01, hotărârea din 11 ianuarie 2007, § 65

emisă declarația de rezoluțiune a contractului de acordare a subvenției nr. 52 din 16.08.2019, instanța constată că Agenția a respectat cadrul legal aplicabil.

Astfel, până la revocarea actului administrativ, Agenția, conform prevederilor art. 917 din Codul civil și pct. 11.4 din contractul nr. 52 din 16.08.2019, a acordat beneficiarului un termen suplimentar pentru executarea clauzelor contractuale. La data de 17 octombrie 2023, a fost efectuată o verificare repetată la fața locului, ocazie cu care s-a constatat persistența aceleiași situații de fapt care a determinat emiterea declarației de rezoluțiune a contractului nr. 601/05 din 23.10.2023 și, ulterior, a Ordinului nr. 0016 din 23.10.2023.

Potrivit art. 146 alin. (3) din Codul administrativ, revocarea unui act administrativ poate fi dispusă în termen de un an de la data la care autoritatea publică a aflat despre toate faptele necesare pentru luarea deciziei de revocare.

În speța de față, Agenția a luat cunoștință de situația reală în urma verificării repetate din 17 octombrie 2023, respectând astfel termenul legal de un an. Totodată, această prevedere nu se aplică dacă beneficiarul a obținut actul administrativ prin inducere în eroare, amenințare sau corupere, situație care, în speța de față, este susținută de probele ce atestă nerespectarea condițiilor de eligibilitate și utilizarea necorespunzătoare a subvenției.

Prin urmare, revocarea actului administrativ de către Agenție s-a realizat în termenul și condițiile prevăzute de lege, fiind legală și întemeiată.

Referitor la argumentele societății reclamante, potrivit cărora raporturile juridice dintre SRL „FERMA FENIX” și Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură ar fi guvernate exclusiv de normele Codului civil și că litigiile ar trebui soluționate inițial pe cale amiabilă, iar ulterior, dacă nu se ajunge la un acord, prin instanța civilă, instanța constată următoarele:

Agenția era și rămâne îndreptățită să dispună măsuri de executare a obligațiilor rezultate din contractul de acordare a subvenției nr. 52 din 16.08.2019, inclusiv pentru punerea în aplicare a efectelor legale ale rezoluțiunii contractului și pentru restituirea sumei de 433.910 lei, fără a fi necesară formularea unei cereri de chemare în judecată la instanța de drept comun privind rezoluțiunea contractului. Întrucât Agenția a notificat beneficiarul cu privire la neîndeplinirea obligațiilor, iar acesta nu a formulat obiecții sau contestații, rezultă o confirmare tacită că Agenția poate proceda la aplicarea efectelor legale ale rezoluțiunii, fără a fi necesară intervenția instanței, în lipsa oricăror obiecții din partea beneficiarului.

Procedura administrativă, prin natura sa, cuprinde activitățile autorităților publice de examinare, pregătire și emitere a actelor administrative individuale sau de încheiere a contractelor administrative, precum și măsurile de autoritate necesare pentru punerea lor în aplicare. Operațiunile administrative constituie etapele premergătoare emiterii actului administrativ sau încheierii contractului și nu pot fi considerate ulterioare acestora.

Conform art. 179 și 180 din Codul administrativ, obligațiile rezultate dintr-un act administrativ sau contract administrativ pot fi executate prin măsuri coercitive, inclusiv prin realizarea acțiunii de către autoritate sau prin substituire, cu suportarea cheltuielilor de către debitor.

În speță, procesul-verbal de autorizare a plăților nr. 28-PA din 12.09.2019 a dobândit calitatea de act administrativ individual sau operațiune administrativă executorie, iar Ordinul nr. 0016 din 23.10.2023 reprezintă efectul desființării prin rezoluțiune a contractului administrativ.

Un act administrativ individual creează, modifică sau stinge raporturi juridice de drept administrativ și produce efecte juridice noi prin manifestarea unilaterală a voinței autorității publice. Rezoluțiunea contractului administrativ și dispunerea restituirii sumelor acordate nu

creează o obligație nouă, ci activează obligații legale sau contractuale preexistente, pe care autoritatea le poate executa direct sau prin terți, conform prerogativelor de putere publică.

În speță, contractul nr. 3/09 din 17.12.2018 a stabilit cadrul procedurii administrative, iar acțiunile derulate ulterior constituie executarea obligațiilor contractuale, reglementată de art. 173 din Codul administrativ, care prevede că executarea se poate face imediat, după somarea prealabilă a partenerului contractual, în cazul neachitării sau neîndeplinirii prestației scadente. Executarea poate fi realizată și față de autoritatea publică, conform dispozițiilor aplicabile din Codul administrativ.

În concluzie, Ordinul nr. 0016 din 23.10.2023 emis de Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură reprezintă un act administrativ individual în sensul art. 10 din Codul administrativ, nu o simplă operațiune administrativă executorie, și, prin urmare, este susceptibil controlului judecătoresc în cadrul procedurii contenciosului administrativ.

În ceea ce privește susținerile reclamantului referitoare la presupusa neîndeplinire de către autoritatea pârâtă a obligației prevăzute la art. 31 din Codul administrativ, instanța reține că, în aplicarea principiului certitudinii juridice, orice persoană față de care se adoptă o măsură defavorabilă trebuie să fie informată în mod clar, complet și precis cu privire la motivele care au fundamentat această decizie. O simplă invocare generală și abstractă a unei norme legale, fără raportarea acesteia la circumstanțele concrete ale cauzei, nu îndeplinește cerințele legale de motivare.

Motivarea actului administrativ nu reprezintă o formalitate lipsită de importanță, ci constituie esența exercițiului dreptului discreționar al autorității publice, fiind expresia raționamentului juridic care fundamentează măsura dispusă. O motivare clară și pertinentă are rolul de a exclude orice suspiciune de abuz sau arbitrariu în exercitarea competențelor conferite de lege.

Atunci când printr-un act administrativ sunt afectate drepturi fundamentale, motivarea acestuia trebuie să fie completă, explicită și detaliată, pentru a permite înțelegerea deplină a rațiunilor deciziei. Nu volumul conținutului actului determină temeinicia motivării, ci calitatea argumentelor și logica internă care reflectă voința reală a autorității emitente, susținută prin probe și argumente plauzibile. Totodată, partea motivată trebuie să se afle în concordanță cu dispozitivul actului administrativ, asigurând coerența acestuia.

Deși autoritățile publice au obligația de a cerceta echidistant și imparțial circumstanțele de fapt și de drept relevante, atunci când acestea nu reușesc să-și îndeplinească rolul, instanța de judecată este datoare să acționeze ex officio, pentru a clarifica și stabili toate elementele esențiale ale cauzei, înlăturând eventualele lacune ale autorității pârâte și garantând efectiv dreptul la o audiere echitabilă.

Analizând ansamblul probatoriului administrativ și argumentele părților, instanța reține că acțiunile autorității pârâte s-au desfășurat în limitele dreptului său discreționar, fără a fi constatate abateri de la dispozițiile legale incidente în cauză.

Potrivit art.224 alin.(1) lit.f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit.a)–e).

În consecință, având în vedere normele legale aplicabile, circumstanțele de fapt stabilite și criticile formulate de reclamantă, instanța de judecată constată că Ordinul nr. 0016 din 23.10.2023 emis de Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, prin care s-a dispus restituirea sumei de 433.910 lei în contul Agenției, proporțional cu suma subvenției acordate

conform dosarului de subvenționare nr. PA_COM/1904TL0016, este legal și întemeiat. Autoritatea publică pârâtă a respectat procedura de emitere a actului administrativ, acesta fiind emis în conformitate cu normele legii materiale aplicabile speței. Instanța nu a constatat niciun fel de abateri în emiterea actului administrativ individual defavorabil în privința reclamantei SRL „Ferma Fenix”, iar legalitatea acestuia nu a fost pusă la îndoială. Contrariul nu a fost demonstrat în cadrul procesului de judecată, desfășurat cu respectarea principiilor contradictorialității și egalității de tratament, ceea ce conduce la concluzia că nu există temeiuri pentru admiterea acțiunii reclamantei.

Reieșind din cele enunțate, instanța învederează că soluția asupra fondului cauzei, de respingere ca neîntemeiată a acțiunii în contencios administrativ formulată de SRL „Ferma Fenix”, este compatibilă cu prevederile articolului 6 § 1 CEDO, fiind prevăzută de art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ.

În conformitate cu art. 224 Cod administrativ al Republicii Moldova, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se respinge acțiunea în contencios administrativ înaintată de SRL ”Ferma Fenix” către Agenția de Intervenție și Plăți în Agricultură privind contestarea actului administrativ individual defavorabil – Ordinul nr. 0016 din 23.10.2023 ”Cu privire la revocarea actului administrativ”.

Hotărîrea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani).

Motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data comunicării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată.

Președintele ședinței,
Judecătorul Gheorghe MÎȚU